

Absztrakt

Kötelezők emelt szinten magyartanári konferencia

Károli Gáspár Református Egyetem

Az előadás írója: Buda Attila

Előadó: Bényei Emil Bence

Szabó Lőrinc *TücsökHzene* című versciklusának szerkezeti, tematikus vonásai az életrajzi emlékezés és a meditáció tükrében

A konferencia célja az Oktatási Hivatal által közreadott emelt szintű magyar érettségi témaköreinek szakirodalmi szintű bemutatása. Az emelt szintű magyar érettségi követelményei tartalmazza Szabó Lőrinc *TücsökHzene* c. versciklusának értelmezését, szerkezeti, tematikus vonásainak vizsgálatát. Szabó Lőrinc tematikus-gondolati szálra épített ciklusokban való gondolkodása nem egyedi a világirodalomban. Hiszen látunk ilyen motivációkat E.T. A. Hoffman *Szerápión-testvérek*, vagy Elisabeth Barret-Browning *Portugál szonettjei* szerkesztésénél is. Szabó Lőrinc 1945. augusztus 14-én kezdi el írni a versciklus első darabjait, amelyek először 1947 decemberében jelentek meg. A ciklus a ma ismert végső formáját 1957-ben nyerte el, amely 370 verset tartalmazott. A *TücsökHzene* leginkább az emlékképek előhívója, az önértelmezés és önmegértés egyik lehetséges gesztusa, amiben azonban különböző szólamok keverednek. Szabó Lőrinc a *TücsökHzene* részeiben összefoglalja és újrafogalmazza előző köteteinek egyes témáit. Figyelemre méltó továbbá a növény- és állatvilág differenciált ábrázolásmódja, ami a versciklus motivikus világát alkotja. A „tücsökHzene” képe egyrészt az emlékek aktivizáló ereje, másrészt pedig a ciklus motivikájának központi eleme.